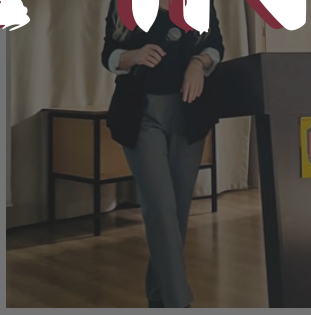
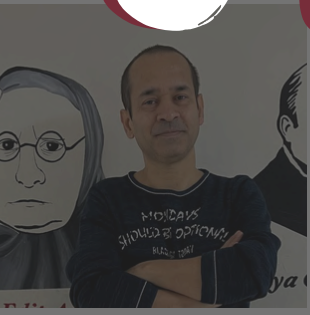

DARICA ÜLKÜN YALÇIN ANADOLU LİSESİ

ÜYAL'IN SESİ DERGİSİ

SAYI 03
OCAK 2025

"BAŞARININ TEK ADRESİ ÜLKÜN YALÇIN ANADOLU LİSESİ"

İÇİNDEKİLER

ÜYAL'IN SESİ

**Darıca Ülkün Yalçın
Anadolu Lisesi Adına
Sahibi**

Fuat BİNİCİ

Yayın Yönetmeni

Emin YÜKEN

Editör

Berre EKİNCİ 10-C
Baran Emir ALKAN 10-C
Ayşe Naz DÜZGÜN 10-C
Yiğit Efe BORA 10-C

Grafik Tasarım

Yusuf GÜVENOĞLU

ve

İrem YILMAZ 10-D
Narin Melek ÇİFCİ 10-D
Gözde ÇELİK 10-D
Hazal Duru ÖZTEKİN 10-D

Osman Gazi, Özhan Sk. No:8
41700 Darıca/Kocaeli

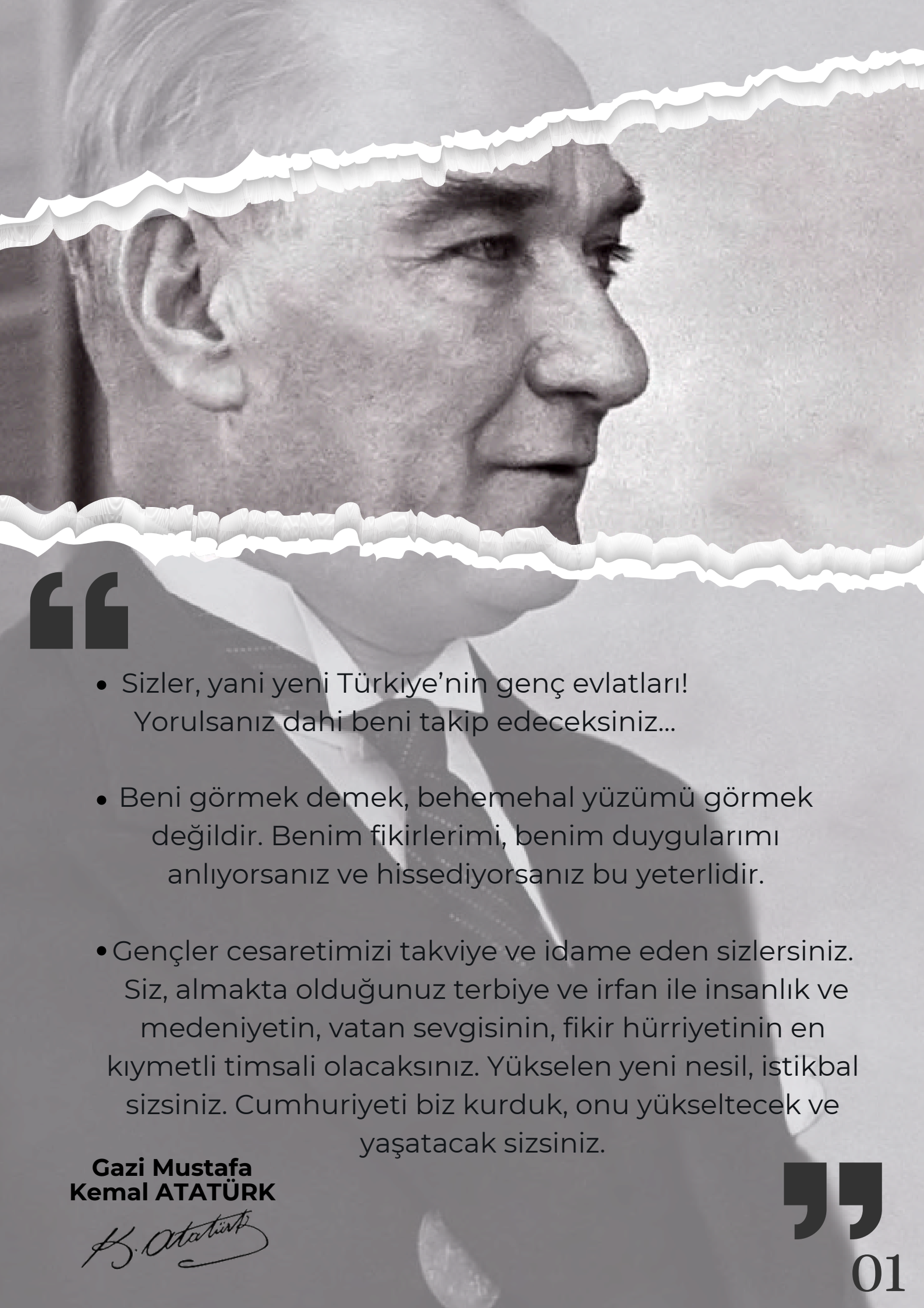
(0262) 654 26 50

uyal.meb.k12.tr

ulkun_yalcin_resmi

uyalyayiniletisim

- 01 Mustafa Kemal ATATÜRK
02 Fuat BİNİCİ
03 Darıca Belediye Başkanı Muzaffer
BIYIK İle Mülakat
07 Boğaziçi Üniversitesi Tanıtım Gezisi
09 Röportaj - Didem PAYAMOĞLU
11 Röportaj - Mustafa CAN
13 Röportaj - Elif ATAGÜN
14 Röportaj - Gamze AKYÜZ
16 Okulumuzun Kalbi Kütüphane Projesi
17 İnsan Hakları: Vicdanın Aynası
18 Arkadaşımızın Dr. Lecter Çizimi
19 Hikaye - Sonbahar
20 Şiir - Mezaristan
21 Kariyer Günü - Av. Furkan YAVUZ
22 Kariyer Günü - Dr. Hüseyin KAYACI
23 Şiir - Hayat
24 Arkadaşımızın ATATÜRK Çizimi
25 Şiir - Yağmurlu Bir Gün
26 Okulumuzdaki Edebiyat Sokağı

“

- Sizler, yani yeni Türkiye'nin genç evlatları! Yorulsanız dahi beni takip edeceksiniz...
- Beni görmek demek, behemehal yüzümü görmek değildir. Benim fikirlerimi, benim duygularımı anlıyorsanız ve hissediyorsanız bu yeterlidir.
- Gençler cesaretimizi takviye ve idame eden sizlersiniz. Siz, almakta olduğunuz terbiye ve irfan ile insanlık ve medeniyetin, vatan sevgisinin, fikir hürriyetinin en kıymetli timsali olacaksınız. Yükselen yeni nesil, istikbal sizsiniz. Cumhuriyeti biz kurduk, onu yükseltecek ve yaşatacak sizsiniz.

**Gazi Mustafa
Kemal ATATÜRK**

K. Atatürk

”

01

Fuat BİNİCİ Okul Müdürü

Sevgili ÜYAL'in Sesi Dergisi Okuyucuları,

Okulumuzun dijital dergisinin üçüncü sayısı ile karşınızdayız. Bu sayımızda, öğrencilerimizin başarılarını, okul hayatımızdaki yenilikleri ve geleceğe yönelik hedeflerimizi sizlerle paylaşmaktan büyük bir onur duyuyoruz.

Bilgi çağı olarak adlandırdığımız bu dönemde, teknolojinin eğitimdeki yeri yadsınamaz bir gerçek. Okulumuzda, öğrencilerimizin 21. yüzyıl becerilerini geliştirmek için dijitalleşmeye büyük önem veriyoruz. Bu sayede öğrencilerimiz, bilgiye erişimi kolaylaştıran araçları etkin kullanarak öğrenme süreçlerini daha verimli hale getiriyorlar.

Bu dergide yer alan yazılar, projeler ve etkinlikler, öğrencilerimizin yaratıcılıklarını, problem çözme becerilerini ve ekip çalışmasına olan yatkınlıklarını gözler önüne seriyor. Onların bu başarılarında gösterdikleri çaba bizleri gururlandırmaktadır.

Öğrencilerimizin bu başarısında emeği geçen tüm idarecilerimize öğretmenlerimize, velilerimize teşekkür ederim. Özellikle dergimizin tasarım ve yazım işlerinde görev alan öğretmen ve öğrencilerimizi tebrik ederim. Okulumuzun geleceği için hep birlikte çalışmaya devam edeceğiz.

Sevgi ve saygılarımla...

DARICA BELEDİYE BAŞKANI MUZAFFER BIYIK İLE MÜLAKAT

1.Öncelikle kendinizden biraz bahseder misiniz?

M.B.: Ben Muzaffer Bıyık 1977 yılı Darıca doğumluyum. Aslen memleketim Kastamonu. Babam ve annem Kastamonulu. Burada doğup büyüdüm, burada hayata atıldım. Yaklaşık son 25- 30 yıldır belki de ticaretle uğraşıyorum. En son 9 yılda da ilçe başkanlığı yaptım. 2009'dan 2019'a kadar. 2019'dan bugüne kadar belediye başkanıyım. Ölmezsek de 2029'a kadar bu işimizin başındayız.

2.Belediye başkanı olmak çocukluk hayaliniz miydi?

M.B.: Yok, kesinlikle çocuklukta değil gençlik yıllarımda da belediye başkanlığı hayali kurmamıştım. Ama tamamen nasip kismet işi bana göre. Yani hayal kurmak tabii ki çok güzel. Esnaf bir babanın evladı olduğum için daha çok hayallerimde hep ticaret vardı. Çok şükür onları da başardık. Sonraki dönemde de siyasete girdim ve kendimi burada buldum. Bu da belki her bir ferдин hayalleri diyebilirim. Yaşadığı ,doğup büyüdüğü kente belediye başkanı olmak ve o kente olan vefasını buralarda çalışarak ödemek herhalde çok kıymetli bir şey olsa gerek.

3.Sizce belediye başkanı olmak isteyen birinde olması gereken özellikler nelerdir?

M.B.: Belediye başkanı olmak için herhangi bir özelliğe gerek yok. Sadece işini seven biri olması yeterli. Belediye başkanlığı sevilmenden yapılacak bir iş değil. Bir de vefalı olması lazım. Yaşadığımız şehre hizmet etmek zor zanaat. Buna karşılık daha sabırlı, daha hoşgörülü çok da üstün özelliklere sahip olmasına gerek yok. İnsanın kalbinde sevgisi olsun yeter.

4.Belediye başkanımız eğitim hayatına nasıl biriydi?

M.B.: Orta yollu bir öğrenciydim çok da başarılı değildim. Takdir almasam da teşekkür alan bir öğrenciydim lise yıllarımda. Tabii benim lise yıllarımda hayallerim hep ticaret üzerineydi az öncede bahsettiğim gibi 1990 – 2000'li yıllarda "Memur olmayana kız verilmez." denilirdi. Daha sonra 2 yıllık fakülte kazandım ama gitmedim çünkü ticaret bana daha cazip geldi ekonomik anlamda. Sonrasında dışarıdan okumaya karar verdim ama kendimde bir boşluk hissettim. Açık öğretim kazandım halkla ilişkiler bölümünü daha sonrasında 4 yıllık işletme bölümüne tamamladım. Ticarete girdikten sonra üniversite hayatımı dışarıdan tamamladım. İyi ki de öyle olmuş diye düşünüyorum bunun da size kötü rol model olmasını kesinlikle istemem. Benim bahsettiğim yıllarla şimdiki zaman arasında tam 30-35 yıllık zaman dilimi var. Her şey çok değişti eğitim daha önemli hale geldi.

5.Daha önce şehirleri incelemek amacıyla herhangi bir yurtdışı seyahatinde bulundunuz mu?

M.B.: Geçen hafta Roma'daydık ama devamlı dolaşıyoruz yurt içi ve yurt dışı seyahatlerinde bulunuyoruz. Bosna Hersek'in yapısını bilip orayı görmek lazım, Roma imparatorluğunun mirası olan o Vatikan'ı da görmek, oradaki mimari yapıları ve şehrin yapısını iyi bilmek lazım, Almanya'nın ekonomisini de iyi bilmek lazım, İsviçre'nin doğasını görmek lazım... Birçok yer dolaştık ve dolaşmaya devam ediyoruz. En son iki hafta önce Roma'daydık Roma İmparatorluğu'nun tohumlarının ekildiği Vatikan'da o bölgelerde ziyaretlerimizi yaptık.

6.Gittiğiniz yerlerde görüp beğendiğiniz ve Darıca'mıza uygulamak istediğiniz projeler var mı?

M.B.: Gittiğimiz yerlerde en çok dikkat çeken ve Darıca'mızdaki en büyük problemlerden biri caddelerdeki kaldırımlar biz kısmen bunları düzenlemeye çalışıyoruz ama yeterli kalamıyoruz. Bu dönem başta İstasyon Caddesi olmak üzere üç dört tane caddede kaldırım düzenlemesi yaptık. Öncelikle kaldırımda ağacın olmaması lazım ben bunu gördüm medeni ve büyük şehirlerde kaldırımlarda ağaçlar yok ağaçların olması gereken yerler yeşil alanlar, yani ormanlar, gibi yerler. Kaldırımlar insanlar için yapılmıştır. Yeşil bölgeler hoşumuza gidiyor ama bunun kötü yanı mesela kaldırım ortasına ağaç dikiliyorlar ağacın kökleri kaldırımları bozuyor bu durumda engelli bireyler kaldırımlarda yürürken zorlanıyor ya da bir anne bebek arabasını sürerken zorluk çekiyor.

7. Peki "Z Kuşağı" olarak tabir edilen yeni nesil hakkında neler söylemek istersiniz?

M.B.: Ben yeni nesli bir harfle bağdaştırmak istemeyenlerdenim. Yeni nesil sadece "Z" harfinden ibaret olmamalı çok daha kaliteli, başarılı, erdemli, bilgili, yenilikçi bir nesil olduğunu düşünüyorum. Her nesilde bazı sorunlar olabilir ama ben geneline bakıyorum. Zehir gibi bir gençliğimiz var. "Bu ülkeye bir şeyler katabilir miyiz?" diye uğraşan bir nesil. Z kuşağı "Baba parası yiyen" bir nesil olarak adlandırılmasına rağmen ben buna karşıyım. Mustafa Kemal Atatürk'ün de dediği gibi muhasır medeniyetler seviyesine ulaşma çabasında olmalıyız. Peki nasıl çıkacaksın muhasır medeniyetler seviyesine? Şimdiye kadar uğraştığımız Türk- Kürt kavgasıyla mı? Namaz kılıyor kılmıyor, başörtü takıyor takmıyor kavgasıyla mı? Yoksa birbirimize kenetlenip bu tarz detayları arkamıza atıp önümüze bakarak teknolojiyi takip ederek mi varabiliriz? Gelişmiş ülkeleri kendimize rol model almalıyız. Gelişmemiş İran'a bakmayacağız Suudi Arabistan'a bakmayacağız bu kötü modeller bizim için kötü olmayacak biz Avrupa'nın iyisini alacağız, tabii onların da kötü taraflarını göz ardı edeceğiz, sadece bir yere yönelmeyeceğiz. Bunların hepsini harman edip kendi özümüze, geleneklerimize göre uyarlayacağız. Manevi ve milli değerlere sahip, bu ülkenin misak-ı milli sınırları için canını verecek güzel bir gençlik ile yolumuza devam edeceğiz.

8. Tekrar bir meslek seçme imkanınız olsaydı hangi mesleği seçerdiniz?

M.B.: Öğretmen olmak isterdim. Öğretmenlik mesleği çok kutsal bir meslektir. Parayla maaşla bir karşılığının olmadığı bir meslektir. Çocuklarımıza gençlerimize her yaştaki her insana bir şeyler öğretmek çok kutsaldır. Çocukken hayalini kurduğum meslekler arasında öğretmenlik yoktu fakat şu son 30 yılımda öğretmenliğe karşı bakış açım olumlu yönde değişti. Bu mesleği çok seviyorum herhalde bir daha dünyaya gelsem öğretmen olmak için uğraşırdım.

9.Belediye başkanı olduğunuzda ilk neler hissettiniz?

M.B.: Karmaşık duygular hissettim açıkçası dedim ya hayalini kurmadığım bir işin başına geldim ama mutlu da olmuştum kendimle gurur duymuştum. Bize güvenen insanlara mahcup olmamak gibi bir sorumluluk yüklendi sırtımıza. Yasalarla yönetilen bir belediye burası en önemli yasa vicdani yasalardır. Vicdan terazisinden geçen her şey kanunlara uygundur. Vicdan terazimizi kaybetmeden bu işlerin başında olacağız. Bir de mahcup olmamak lazım bir göreve başlamak değil o görevi laikiyla bitirebilmektir önemli olan.

10.Emin YÜKEN: Sokak hayvanları ile ilgili Darıca’da bildiğimiz kadarıyla çok büyük bir problem gözüküyor. Bu konudaki çalışmalarından biraz bahseder misiniz?

M.B.: Ortada gelişme çok büyük var. Bir cümle iki cümle ile anlatılacak bir konu değil. Başımızda şöyle bir problem var: Birincisi öğrencilerimizin, vatandaşlarımızın canını korumak. Ben belediye başkanım aynı zamanda babayım. Bu öğrencilerimize bir köpek saldırdığı zaman ve parçaladığı zaman eğer ben bu öğrencimizi kendi çocuğum gibi görebilsem orta yolu bulabilirim. Bu öğrencimizin başına gelebilecek olayı kendi çocuğumun başına gelmiş gibi görmem lazım. Bu bir problem. Bu öğrencimizin can güvenliği. Korkmaması, bu psikolojik bir köpek saldırısına karşı o travmayı yaşamaması lazım. İkincisi sokak hayvanlar onlarda bir can. Onlara zulmedemeyiz. Hz. Mevlana "Eşref-i mahlûkât" diyor biz insanlar için. Nedir eşref-i mahlukat? Yaratılmışların en şerefli insanoğlu. Doğadaki bütün canlıyı Cenab-ı Allah insanlara hizmet etsin diye yaratmış. En kutsal varlık insandır. Bu köpek de insanlara hizmet etmesi için yaratılmış. Ama bu dengeyi iyi gözetmek lazım. Köpeğin aç kalmaması lazım öğrencimize saldırmaması için. Köpeğin hastalıklı olmaması lazım etrafa hastalık yaymaması için. Köpeğin ürememesi lazım, kısırlaştırılması lazım. Çünkü aşırı derecede çoğalıp toplumsal bir infiale sebebiyet vermemesi lazım. Öğrencimizin can güvenliği ne kadar kıymetli ise o tarafta o kadar önemli. Bunların hepsini bir harman yapmamız lazım. Orta bir yol bulmamız lazım. Nedir orta yol?

Bu hayvanların güvenli bir şekilde arabalara çarpmadıkları, aç kalmadıkları, birilerine saldırmadığı bir toplanma merkezi yapmak. Bunu biz dernekle yaptık. Dernekte gerçekten hayvan severler var. Dedik ki siz gelin burayı işletin. Dediler ki tamam biz işletelim. Hazır dernek geldi bana. Bu insanlar da cebinden para harcıyorlarmış. Mama alacakları için. Dedim ki siz madem samimisiniz. Tarttık biçtik kaymakamla da görüştük. Bu insanlar samimi insanlar. Güç birliği yapalım. Dedim ki ben böyle bir yer var size bunu yapivereyim. Etrafını yaptım, kulübelerini koydum, ağaçlandırmalarını yaptım, elektrik tesisatını yaptım, kamera sistemi koyduruyorum şimdi.

7-8 dönüm arazi. 500 parsel halinde böldüler. Hayvanları cins cins kategorize ettiler. Hastalıklı olanları da ameliyathanemiz var, veterinerlerimiz var oraya götürdük. Kısırlaştırma işlemini de orada yapıyoruz. Veteriner hekim sayımızı birden üçe çıkardım. Bu barınağın yemini, elektrik faturasını biz ayarlıyoruz. Onlar sadece idare kısmını ayarlıyorlar. Çünkü onlar o işin ehli. Severe yapıyorlar. Bizim korkumuz kamera sistemi yoktu, Gebze’de olaylar oldu onu duyunca gece uyuyamadım. Art niyetli birisi geldi. İçerideki hayvanlara zarar verdi. Kamera yok sabah da bütün basını getirdi oraya soktu. Köpeklerin hepsi ölmüş. Hadi buyur. Biz vardık Darıca Belediyesi olarak pandeminin en kötü dönemlerinde kimsenin sokağa çıkmaya cesaret edemediği zamanlarda sokak hayvanlarını besleyen. Hayvan severiz diyenlerin hiçbirinin aklına o sokak hayvanları gelmiyordu.

11. Bizlere tavsiye verecek olursanız neler söylersiniz?

M.B.: Size verebileceğim en büyük tavsiyem işinizi iyi yapmanız derslerinizi iyi çalışıp iyi bir insan olmanız bizim için kafi. Zaten toplumun da en çok ihtiyacı olan şey bu: İyi insan olabilmek. İyi insan olduğun zaman işini iyi yaptığın zaman ülkenin en çok sevdiği kişi sen oluyorsun. Başka da tavsiyem olmaz çünkü bu ikisini yaptığınız zaman her şey bitmiş olur hiçbir tavsiye gerek kalmaz.

12.Çocukluğunuzla gençliğinizi Darıca'da geçirdiğinizi gördük şuan ki Darıca'yla gençliğinizdeki Darıca arasındaki farklar nelerdir?

M.B.: Şuan bu anlatılmaz yaşanır. Kelimeler kifayetsiz kalır 30-35 yıl önceki Darıca'yla şimdiki Darıca arasındaki farkları şuan anlatmak çok zor olur. Mahalledeki herkes birbirini tanırdı. Köyümsü, şehirmsi bir yerdı Darıca. Şuanda tamamen bir metropol şehir haline geldi.

13.Hayatınızda sizi etkileyen ve değişmenize sebep olan bir olay var mı?

M.B.:Neysen öyleyim. Hiç kendimi değiştirme niyetinde değilim.

14.Hangi takım taraftarısınız?

M.B.: Maalesef Fenerbahçeliyim.

15 Bizlere okumamız için bir kitap önerecek olsaydınız hangi kitabı önerirdiniz?

M.B.: Kitap okumaya karşı çok büyük zafiyetim var fakat okumaya zamanım yok. En son okuduğum kitap siyasi bir kitap o yüzden size söylemeyeyim ben. Dünya klasiklerini okuyabilirsiniz.

BOĞAZIÇI ÜNİVERSİTESİ TANITIM GEZİSİ

Okulumuz tarafından düzenlenen üniversite gezisi kapsamında, öğrencilerimizle birlikte Boğaziçi Üniversitesi'ni ziyaret ettik. Bu gezi, öğrencilerimize üniversite hayatını tanıtmak, motivasyonlarını artırmak ve gelecekteki hedefleri hakkında daha bilinçli kararlar almalarına katkıda bulunmak amacıyla gerçekleştirildi.

Ziyaret sırasında, üniversitenin bölümleri, kabul şartları ve sunduğu imkanlar hakkında detaylı bilgiler edinme fırsatı bulduk. Öğrencilerimiz, akademik ortamı yakından gözlemleyerek merak ettikleri soruları yetkililere sorma imkanı elde ettiler.

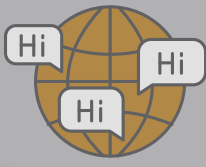

Gezimiz, kültürel ve sosyal faaliyetlerle devam etti. Tefvik Fikret'in öğretmenlik yaptığı dönemde kullandığı Aşyan Müzesi'ni ziyaret ederek edebiyat tarihine dokunduk. Daha sonra, Ortaköy Meydanı ve Mecidiye Camii turuyla günümüzü keyifli bir şekilde sonlandırdık.

Bu anlamlı etkinliği organize eden öğretmenlerimize ve aktif katılımlarıyla geziye değer katan öğrencilerimize teşekkür ederiz.

RÖPORTAJ

DİDEM PAYAMOĞLU

Öncelikle bizimle röportaj yapmayı kabul ettiğiniz için teşekkür ederiz.

D: Rica ederim.

Kendinizi tanıtarak başlar mısınız?

D: 23 Eylül İstanbul doğumluyum. İngilizce öğretmeniyim, evliyim ve bir çocuğum var. Şu an 1. sınıfa başladı. Ailem Ankara'da yaşıyor, aslen Ankaralıyım. Ankara'yı çok özleyorum. Uludağ Üniversitesi İngilizce Öğretmenliği mezunuyum. Kızılcahamam Anadolu Lisesi'nde okudum. Farklı kültürleri görmek ve farklı ülkeleri gözlemlemek hoşuma gidiyor. Gezmeyi çok seviyorum. Hobilerim arasında seyahat, müzik ve dansa olan tutkum var.

Sadece bir ülkeyi gezecek olsaydınız, nereyi tercih ederiniz?

D:Hayal ettiğim çoğu ülkeye gittim, bu yüzden çok şanslıyım. Gittiğim ülkeler arasındaki en güzel yer İngiltere'ydi. Bana tek bir şans verirse yine İngiltere'yi seçerdim çünkü olağanüstü, muazzam ve büyüleyici bir atmosferi var. Fakat şu an hayallerim arasında İskoçya'ya gitmek var. İskoçya'nın Edinburgh şehrini sürekli manifestliyorum ve hissediyorum ki 2-3 yıl içerisinde muhakkak gidip o tarihi atmosferi soluyacağım.

Bugüne kadar duyduğunuz en etkileyici söz nedir?

D: "Every cloud has a silver lining" yani "Her şeyde bir hayır vardır." çünkü biz bazen büyük resmi göremeyebiliyoruz ve çok üzüldüğümüz bir şeyi yıllar sonra görüyoruz ki aslında olmaması gereken bir şeymiş. Ben kaderci bir insanım, Allah inancım da çok kuvvetliyim. Olmuyorsa da vardır bir hayır, oluyorsa da vardır bir hayır derim ve ben de hayatımda da bunu uyguladım. Sinirlendiğim veya umutsuzluğa kapıldığımda, "Didem, vardır bunda bir hayır, bekle gör." diyerek kendimi böyle motive etmeye çalışıyorum. Bence herkes de böyle yapmalı.

Öğretmen olmasaydınız, hangi mesleği yapmak isterdiniz?

D:Öğretmenlik benim aklımda hiç yoktu. Küçükken de zaten drama, tiyatro ve şarkı söylemeyi seviyordum. İlkokul öğretmenim de sürekli babama baskı yapardı, "Kızı konservatuara yolla, çok ünlü olur ve kendini gösterir." derdi. Fakat babam daha dar görüşlü olduğu için beni konservatuara göndermedi. Daha sonra lisede aslında matematiğim iyiydi. "Ben dil bölümünü çok rahat geçerim, hatta derece yaparım." diyerek dil bölümüne yöneldim ve Türkiye'de derece yaptım. Mütercim tercümanlık okumak istiyordum, yine öğretmenlik aklımda bir köşesinde dahi yoktu; hayalimde olan meslek değildi. Yine babam devreye girdi, "Sırtını devlete yasla, hemen maaşını al." diyerek bana öğretmenlik seçtirdi. Ben de o zamanlar baba lafı dinleyen birisiydim. Şu anki aklım olsa asla dinlemezdim. Öğretmenlik seçtim ama her işte bir hayır vardır. Öğretmen olmaktan gayet mutluyum.

Türkiye'de en beğendiğiniz şehir hangisi?

D: Bütün kaosuna, içindeki keşmekeşine rağmen İstanbul. O kadar ülke gezdim, şehir gördüm ki, İstanbul gibisi yok. Yani oradan trafik problemi kalksa, şehrin kalabalıklığı olmasa inanılmaz harika bir şehir olurdu. Ve İstanbul, şu an başka bir ülkenin elinde olsa, turizm sektöründe birinci olurdu.

Asla yapmam dediğiniz şeyler var mı?

D: Yani asla yapmam dediğim her şeyi yaptım ama asla Hindistan'a gitmem ve asla başkasının hakkına girmem.

Bize bir film önerebilir misiniz?

D: Çok fazla film izliyorum. Beni en çok etkileyen filmler 3 Idiots, My Name Is Khan ve Fight Club oldu. Inception da harika bir film. Ayrıca sürekli izleyip asla sıkılmayacağım Twilight serisi ve Home Alone da favorilerimden. Bir de Her Çocuk Özeldir filmi geliyor.

Bugüne kadar yaşadığınız en garip öğretmenlik anınız nedir?

D: Aslında çok fazla anım var ama en garibi ilkokulda yaşadığım bir olay. Bizim zamanımızda 3 sene ilkokulda çalışmak zorunluymuştu ve çocuklar beni çok seviyordu, sarışınım diye onlara farklı gelmiştim. Beni aşırı sevdikleri için maalesef bir öğrencim koşarak bana arkadan sarıldı ve beraber merdivenlerden aşağıya yuvarlandık. İkimiz de hastaneye kaldırıldık. Bu böyle bir anımdı. Diğer bir anım ise pandemi zamanında ders sırasındayken oğlum sürekli "Anne acıktım, anne tuvaletim geldi." diyordu. Ben de derse çok fazla odaklandığım için duymadım. Daha sonrasında öğrenciler, oğlumun sesini duyup, "Öğretmenim, oğlumuzun tuvaleti geldi." diyerek beni uyarıyorlardı. Diğer bir anım ise babamın görevi nedeniyle yaşadığım bir olay. Babam emekli polis, bir süre Şırnak'ta bulundum. Orada kardeşim vefat etti ve mezarı orada kaldı. Sonra babamın tayini Ankara'ya çıktı, biz tekrardan Ankara'ya geldik. Kardeşimin mezarını çok uzun bir süredir görmemiştim. Tesadüfen bir öğrencimle konuşurken Şırnaklı olduğunu öğrendim. O da bana sürpriz yaparak, kardeşimin mezarını bulmuş ve yaz tatilinde beni görüntülü arayarak kardeşimin mezarını bana göstermişti. Öğrencimin ismi Sezer, Sezer'e buradan sevgiler.

Film izlemek mi kitap okumak mı?

D: Aslında hayal gücümü sonuna kadar kullanabildiğim yer kitap okumak. Bu yüzden en çok sevdiğim şey kitap okumak ama maalesef çocuktan ve kendi yoğunluğumdan dolayı fazla zaman bulamıyorum. Bu yüzden şu anda daha fazla film izliyorum ama tabii ki kitap okumak çok daha iyi. Durun, size filmlerden de birkaç öneri vereyim. Sonu ters köşe olan filmleri seviyorum, mesela Zindan Adası, The Loft ve Ceset gibi.

Hayatınızın geri kalanında sadece bir sosyal medya platformu kullanmak zorunda kalsaydınız bu hangisi olurdu?

D: Instagram'ı çünkü orada takip ettiğim belli kişiler var, yabancı influencerlar var. Daha sonra oranın chat bölümünden arkadaşarımla mesajlaşabiliyorum, iletişimde kalabiliyorum. Ayrıca farklı hayatları gözlemleyebiliyorum. Çok güzel sayfalar var takip ettiğim ve bana da çok faydalı oluyor. Bu yüzden Instagram'ı takip ederim.

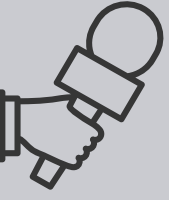
Çocukluğunuzdaki halinize bir şey söylemek isteseydiniz bu ne olurdu?

D: "Bu kadar çekingen olma." derdim çünkü ben çocukken çok çekingen, içine kapanık, sessiz, duygularını ifade edemeyen biriydim. Bir de ben hep içime attım her şeyi, bu yüzden "İçine atma, her şeyi söyle." derdim.

Kendinizi yeterince başarılı buluyor musunuz?

D: Kendimi yeterince başarılı buluyorum alanımda çünkü son gelişmeleri takip ediyorum. İngilizce, sürekli gelişen ve güncellenen bir dil; sürekli yeni ifadeler, kalıplar ekleniyor. Bu yüzden mutlaka her hafta gazete ve dergi okumaya çalışıyorum. Sürekli film izliyorum, kulağım canlı kalsın diye projeler yapıyorum. Şu anda mesela Erasmus projesinin koordinatörlüğünü yapmaktayım, 4 ülkeli bir proje. Hem projelerde görev alıyorum hem de derslerde gayet iyi olduğumu düşünüyorum ve yeterliyim.

RÖPORTAJ

MUSTAFA CAN

Öncelikle bizimle röportaj yapmayı kabul ettiğiniz için teşekkür ederiz.

M: Rica ederim.

Kendinizi tanıtarak başlar mısınız?

M: Ben Mustafa Can , coğrafya öğretmeniyim. Aslında hep mesleki hayattan başlanılır fakat ben önceden başlayayım. 1975 yılında İstanbul'da dünyaya geldim, ilkokul ortaokul ve liseyi İstanbul'da tamamladım. 1995 yılında Karadeniz Teknik Üniversitesi Coğrafya Öğretmenliği bölümünü kazandım. Fatih Eğitim Fakültesini bitirdim. 1999 yılında 4 yıllık eğitimimin sonunda ilk görev yerim olan Darıca Lisesi'ne atandım. Yaklaşık 8 yıl kadar Darıca Lisesinde görev yaptıktan sonra 2007 yılında girdiğim Anadolu Lisesi öğretmen seçme sınavında Türkiye derecesi yaparak Ülkün Yalçın Anadolu Lisesi'ne geldim. yaklaşık 17 yıldır Ülkün Yalçın Anadolu Lisesi'nde görev yapmaktayım.

Kendinizi yeterince başarılı buluyor musunuz?

M: Ben kendimi çok başarılı buluyorum demek, insanın kibirlenmesini gösterir ve ben bunu kendime yakıştıramıyorum, kabul de etmem. Çünkü ben şuna inanıyorum insan her zaman eksiklik taşır yani sonsuz bilgiye sahip olan bir varlık değiliz sonsuz bilgi bizde değil. Bu yüzden mutlaka bir eksik yönümüz var eksik yönü olan bir insanın mükemmel olması, %100 başarılı olması çok iddia edebileceği bir şey değil. Bundan dolayı kendimi çok başarılı olarak kabul etmiyorum fakat şunu yapıyorum, elimden geldiği ölçüde özellikle kendi alanımla ilgili gelişmeleri takip ediyorum ve mutlaka farklı farklı kendi alanımla ilgili kitaplar okuyarak bu kitaplardan edindiğim bilgilerden notlar çıkartarak kendimi geliştirmeye çalışıyorum. Fakat bu şu anlama gelmiyor, mükemmel bir varlık olarak kendimi asla tanımlayamam bence hiçbir insanda bu şekilde kendini tanımlamaması lazım. Mutlaka eksik olduğumuz bir nokta var bu yüzden tam bir başarı yok bence.

Öğretmen olmasaydınız, hangi mesleği yapmak isterdiniz?

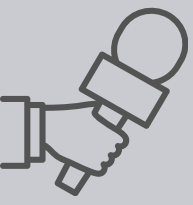
M: Bir şekilde Hukuk Fakültesi okumak isterdim. Öğrenciyken hayalim Hukuk Fakültesi bittikten sonra, Hukuk Fakültesi'nde kalarak akademisyen olmaktı. Aslında akademik unvan sahibi olarak devam etmek gibi bir düşüncem vardı. Ama aradan uzun yıllar geçtiğinden dolayı akademik bir kariyer yapma düşüncem söz konusu değil. Eğer şu an elimde fırsat olsa hemen hukuk fakültesine kaydımı yaptırır, 4 senenin sonunda muhtemelen bir avukat olarak Adalet sistemini hizmet etmeye başlardım. Yani avukat olmayı isterdim.

Sadece bir ülkeyi gezecek olsaydınız, nereyi tercih ederdiniz?

M: Bir coğrafya öğretmenine böyle bir soru sormak ne kadar mantıklı olur bilmiyorum. Çünkü hiçbir fikrinizin olmadığı bir ülkeye gitmek çok kolay ama az çok fikir sahibi olduğunuz, bu yüzden çok merak ettiğiniz ülkeler bizim branş için çok fazla olabilir. Batı mantığını çok fazla sevmiyorum ben biraz daha farklı bir kafa yapısıyla inceliyorum. Daha çok Doğu toplumları ve onların kendi orijinal kültürleri beni daha çok etkiliyor. Mesela Japonya'yı görmek, oradaki insanların yaşayışlarına yakından tanık olmak, geleneklerini görmek çok isterim. Çünkü Japonların çalışkanlıkları ile ilgili çok şey duydum. O yüzden Japonya'yı görmek çok isterim.

Hayatınızın geri kalanında sadece bir sosyal medya platformu kullanmak zorunda kalsaydınız, hangisini seçerdiniz?

M: Ben sosyal medyaya biraz mesafeliyim. Genel olarak yaptığım şey YouTube'da aboneli olduğum kanalların, genelde gezi, tarih, coğrafya kanalları oluyor, video yüklediğinde onları izliyorum ve bu beni mutlu ediyor.

Çocukluğunuzdaki halinize bir şey söylemek isteseydiniz, bu ne olurdu?

M: Muhtemelen hayatımı daha planlı, programlı daha verimli geçirebilecek bir şeyler yapmayı isterdim. Özellikle o dönemde yaptığım bir takım hataları yapmamak, şu an ki olgunluğumla o dönemki kararlarımı vermek isterdim. Bu sadece eğitim öğretimle ilgili değil hayatla ilgili de birçok yanlışımı düzeltmek isterdim. Geriye dönüp baktığımda Keşke bunları yapmasaydım, ne kadar da çocukmuşum dediğim çok oluyor. Bunları düzeltmek isterdim. Keşke geriye dönüp bazı şeyleri silebilsek, keşke tanıştığımız da bir daha konuşmamamız gereken insanlarla bir daha konuşmasak. Çocukluğuma dönsem bunları tekrardan gözden geçirirdim.

Bugüne kadar yaşadığınız en garip öğretmenlik anınız nedir?

M: Aslında en garip derken ilginçlikler aranıyor ama benim öyle bir ilginç anım yok. Beni öğretmenlik anısı olarak en çok mutlu eden şey yetiştirdiğimiz öğrencilerin hayatta belli bir noktaya gelmesi. Onları gördüğümüzde işte o zaman yaptığımız işten çok mutluluk duyuyoruz. Öyle garip yerlerde, zamanlarda karşımıza çıkıyorlar ki bazen birlikte görev yapma şansı buluyorum. Bu çok ilginç hatta daha geçen gün böyle bir olay yaşadım. Buradan evime giderken Darıca'ya giden anayol üzerinde polis çevirmesi vardı ve polis beni durdurdu. Bana T.C kimlik numarası ve ehliyet sordu, o polislerden bir tanesi hocam ne yapıyorsunuz deyip elini bana uzattı. Çok komiğime ve garibime gitmişti. Bir yandan beni çeviriyorlar T.C kimlik numaramı alıyorlar, bir yandan da öğrencim ile karşılaşıyorum. Böyle durumlar beni çok mutlu ediyor hem de farklı duygular hissettiriyor.

Üç kelimeyle Türkiye'yi anlatır mısınız?

M: Vatan sana canım feda!

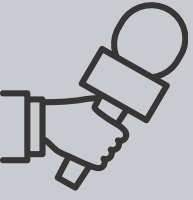
Türkiye'de en beğendiğiniz şehir hangisi?

M: Aslında memleketim Kocaeli. Bu yüzden 1. sıraya Kocaeli'yi söylemek çok isterdim fakat benim doğduğum yer aynı zamanda herhalde Türkiye'deki 100 kişiye sorulsa belki de 90 kişinin ortak cevap vereceği her ne kadar kalabalıklığı ile keşmekeş diye insanı boğucu özellikleriyle de olsa ben İstanbul derdim. Çünkü şundan dolayı dünya bir ülke olsa başkent İstanbul olur diye bir söz duymuştum. Bence gerçekten de öyle. hani ortasında çok güzel bir kolyesi olan İstanbul boğazından bahsediyorum. Binlerce yıllık tarihi olan, her yerinde ayrı bir dokunun ayrı bir rengin olduğu. Türkiye'de başka bir şehir varsa bile ben İstanbul dışında onu göremedim. Tabii gezmediğim bir sürü şehir var ama İstanbul bambaşka. O yüzden İstanbul.

Film izlemek mi kitap okumak mı?

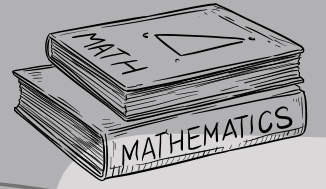
M: Tabii ki de kitap okumak. Ben bunu hiç düşünmem bile. Filmlerin çok fazla objektif olduğuna inanmıyorum. Sinema sektörü sanırım 4. sanat dalı olarak geçiyor. Çoğu yönetmenin mesaj verme ile ilgili kaygıları var. Hatta kimse bu işi o kadar farklı boyutlara getiriyor ki ben kitap okumayı hatta aynı konu ile ilgili farklı yazarların kitaplarının okunmasını daha doğru olacağına inanıyorum, daha çok anlam katacağını düşünüyorum. O yüzden filmleri biraz daha geri plana atmak istiyorum. Ama tabii ki de eğlenmek için film izlenebilir fakat kitapların önüne asla koyamam.

RÖPORTAJ

ELİF ATAGÜN

Öncelikle bizimle röportaj yapmayı kabul ettiğiniz için teşekkür ederiz.

E: Ben teşekkür ederim çocuklar.

Kendinizi tanıtarak başlar mısınız?

E: Elif Atagün ben. 1979 Almanya doğumluyum, 17 yıllık evliyim, 2 kızım var. 20 yıllık öğretmenim, 10 yıldır da bu okulda görev yapıyorum sizlerle olmayı çok seviyorum.

Sadece bir ülkeyi gezecek olsaydınız, nereyi tercih ederiniz?

E: Doğduğum toprakları gezmek isterdim yani Almanya'ya. Çünkü ben çok küçükken oradan ayrılmışız bu yüzden orayı gezmek isterdim.

Öğretmen olmasaydınız, hangi mesleği yapmak isterdiniz?

E: İlk isteğim aslında tekstil mühendisi olmaktı. Sizde bilirsiniz ki giyinmeyi, süsü püsü çok severim. Ayrıca tasarımı da çok severim o yüzden tekstil mühendisi olmak isterdim.

Hayatınızın geri kalanında sadece bir sosyal medya platformu kullanmak zorunda kalsaydınız, hangisini seçerdiniz?

E: Twitter'ı kullanmak isterdim. Çünkü diğer sosyal medya platformları hakikaten amacının dışında kullanıldığı için diğer uygulamalardan çok hoşlanmıyorum.

Üç kelimeyle Türkiye'yi anlatır mısınız?

E: Gelecek kaygısı, ekonomik zorluk, güzel bir coğrafya.

Türkiye'de en beğendiğiniz şehir hangisi?

E: Kesinlikle İstanbul, çok beğeniyorum.

Film izlemek mi kitap okumak mı?

E: Gençliğimde kitap derdim ama şuan gözlerim çok iyi görmüyor, bundan dolayı film izlemek derim.

Çocukluğunuzdaki halinize bir şey söylemek isteseydiniz, bu ne olurdu?

E: Tutturduğun kıyafeti almak için o kadar ağlama derdim.

Bugüne kadar yaşadığınız en garip öğretmenlik anınız nedir?

E: İlk görev yerim olan Adapazarı'nın Kocaeli ilçesiydi. Bundan 20 yıl önce tabi ilk idealist tavır öğrenciye olan aşk. Gerçi bu hiçbir zaman eksilmiyor ama sınıfın birinde sınav öncesi sınavdan düşük not almamaları konusunda bir konuşma yapmışım demek ki çok gaza getirmişim ki gece 12.00'de uyurken birden telefonum çaldı. Müdür Bey arıyor, dedi ki bir öğrencimiz için hemen hazırlan acil hastaneye gidiyoruz benimle olan bağlantısını bilmiyorum ama hazırlandım, hastaneye gittik. Bir öğrenci matematik sınavına girmiş ve sınavı kötü geçmiş ben Elif hocanın yüzüne nasıl bakarım diye gidip bir kutu ilaç içmiş, ailesi bu çocuğu yakalamış ve durumu anlamış. Hemen hastaneye gidiyorlar midesi yıkıyor ama çocuk uyanır uyanmaz Elif hoca diye sayıklıyor. Polis diyor ki kim bu Elif hoca. Sonra olay halledildi bazen ideolojiyi dozunu kaçırmamak gerek. Allah'tan çocuğa bir şey olmadı bu benim için ilginç bir anıydı.

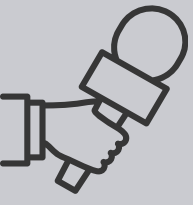
Kendinizi yeterince başarılı buluyor musunuz?

E: Başarının bir ölçütü ya da sınırı yok. Yani bugün düne göre başarılıyken, ertesi güne göre başarılı sayılmam. O yüzden daha başarılı olmak diye bir şey var. Bugün sorarsanız, elimden gelen her şeyi yapıyorum ama daha başarılı olunabilir mi? Evet, olunabilir.

Asla yapmam dediğiniz bir şey var mı?

E: Asla dememek gerek ama yine de asla yapmam dediğim şey, bilerek birinin canını yakmak.

RÖPORTAJ

GAMZE AKYÜZ

Öncelikle bizimle röportaj yapmayı kabul ettiğiniz için teşekkür ederiz.

G: Rica ederim.

Kendinizi tanıtarak başlar mısınız?

G: İsmim Gamze Akyüz, 33 yaşındayım. Bursa'da doğdum, orada büyüdüm ve üniversiteye kadar Bursa'da kaldım. Güzel bir şehirdir Bursa. Gezmek için tavsiye ettiğim bir şehirdir. Hem tarihi açıdan, hem de yemek kültürü olarak zengin bir şehirdir. Üniversiteyi Aksaray'da okudum. Uzun bir süre Marmara'da yaşadığım için İç Anadolu bu anlamda benim için şaşırtıcı ve zorlayıcıydı. Daha sonra buraya atandım. İç Anadolu beni fazla yorduğu için ve kültürel olarak uyum sağlayamadığım için tekrar Marmara'ya gelmek, buraya atanmak için KPSS'ye çok çalıştım ve sonucunda ilk olarak Çayırova'ya daha sonra Darıca'ya geldim. Öğretmenliği sevmesem de ama sizin gibi çocuklarla sevmeye başlasam da kendi mesleğimi çok seviyorum. Burada yaşamaktan ve mesleğimi burada yapmaktan keyif duyuyorum.

Sadece bir ülkeyi gezecek olsaydınız, nereyi tercih ederdiniz?

G: Gezmeden önce Avustralya'yı çok merak ediyordum. Kırsalı, yerleşim birimleri ve şehir merkezleriyle adeta iki farklı dünya gibi görünüyor ve zaten koskoca bir kıta olduğu için oraya gitmek isterdim. Ancak geçen yıl İtalya'ya gittikten sonra ikinci bir ülkeyi daha listeme ekleyebilirim

Hayatınızın geri kalanında sadece bir sosyal medya platformu kullanmak zorunda kalsaydınız, hangisini seçerdiniz?

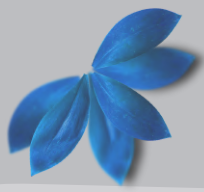
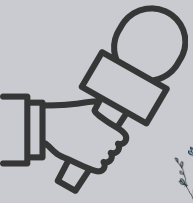
G: Daha kullanışlı olduğu için Instagram'ı tercih ederdim. Çünkü buradan kendi bilgilerimi paylaşıyorum, beni seven ama görüşemediğim insanlarla iletişime geçebiliyorum ve birbirimiz hakkında bilgi sahibi olabiliyoruz. Kullanışlı bir uygulama olmasına rağmen, aynı zamanda zamanı da öldüren bir platform. Bu yüzden doğru kullanıldığında faydalı bir uygulama.

Kendinizi yeterince başarılı buluyor musunuz?

G: Bu soru galiba yaşamın sonunda sorulabilecek bir soru. Ama 33 yıllık performansına bakılırsa, kendimi başarılı buluyorum. Yine de hayatın her aşamasında hâlâ yapılabilecek şeyler ve kendini geliştirebilecek fırsatlar vardır.

Bugüne kadar yaşadığınız en garip öğretmenlik anınız nedir?

G: Mesleğimin ilk yıllarında bir ilkokulda çalışırken yaşadığım bir anı geldi aklıma. Çalıştığım ilkokulun bünyesinde anaokulu bölümü de vardı ve sınıfları sıklıkla ziyaret ederdim. O yaş grubuyla sohbet etmek, onların dünyasına eşlik etmek hâlâ çokça hoşuma gider. Sınıfta Musa isimli, sarışın, mavi gözlü, hem fiziksel olarak hem de karakteri itibarıyla aşırı sempatik bir öğrenci vardı. Sınıfta onunla da epey konuşur, hatta şakalaşırdık. Bir gün annesiyle beraber ona çarşıda rastladım, velimiz selam verdi, sohbet ettik, bu sırada Musa pek oralı değil, utandı sanırım diye düşündüm ve ona şaka yollu; "Hayırdır Musa'cığım bugün bana pek pas vermiyorsun." dedim. O da cevaben; "Öğretmenim burada top yok ki." dedi. Ve bana 10-11 yaşından küçük çocuklarla konuşurken deyim kullanmamın hata olduğunu hâlâ anımsayınca güldüren bir cevapla "somut" olarak ispat etti:)

RÖPORTAJ

GAMZE AKYÜZ

Çocukluğunuzdaki halinize bir şey söylemek isteseydiniz, bu ne olurdu?

G: Bir şey söylemekten ziyade bir şey yapmak isterdim; böyle sarılıp yanaklarını okşamak ve aynı zamanda ona çok sevdiğimi, çok akıllı olduğunu, isterse her şeyi başarabileceğini söylemek isterdim.

Film izlemek mi kitap okumak mı?

G: Ben ikisi de demek istiyorum. Fakat film izlemeyi bir tık daha fazla seviyorum.

Üç kelimeyle Türkiye'yi anlatır mısınız?

G: Üç kelimeye sığdırmak zor sanırım ama vatan, hayal kırıklığı ve renkli diyebilirim.

Türkiye'de en beğendiğiniz şehir hangisi?

G: Muğla'ydı. Muğla'nın bir sürü ilçesini gezdim. Her biri hem doğa harikasıydı hem de insanlar sakin, rahat ve huzurluydu. Orada bulunduğum süre boyunca çok eğlendim ve aynı zamanda dinlendim.

OKULUMUZUN KALBI KÜTÜPHANE PROJESİ

Bu projede okulumuzda kitap seven insanların yeni kitaplar keşfetmesi için panolar hazırlanıyor ve panoda olan kitapları kütüphanemize ekliyoruz. Ayrıca çok beğenilen ve popüler olan kitapları arkadaşlarımızla paylaşıyoruz. Alınan kitaplar okuyan öğrenciden alınıp diğer öğrencilerle değiş tokuş yapılıyor ve böylece tüm öğrenciler kitaba ulaşabiliyorlar. Bu projede yer alan öğrenci ve öğretmenlere teşekkür ederiz.

İNSAN HAKLARI: VİCDANIN AYNASI

İnsan, dünyaya gözlerini açtığı ilk andan itibaren, biricikliğiyle var olur. Doğduğu coğrafya, teninin rengi, inançları, düşünceleri ya da yaşam tercihleri ne olursa olsun, onun özü değişmez: İnsan olmak. Bu öz, bir hazine gibi insan haklarının temelini oluşturur. İnsan hakları, insanın varlığıyla doğan ve asla kaybolmayan hakların adıdır; yaşamın şiiri, özgürlüğün yankısıdır.

Her insan bir hikaye taşır, her hikaye bir değer. İnsanın değeri, ona tanınan haklarla ölçülür. Ancak bu haklar, sadece birer hukuk maddesi değildir; onlar vicdanın kanatlarıdır. Haklar olmadan adalet, adalet olmadan barış, barış olmadan insanlık düşünülemez. Bu yüzden insan hakları, sadece bireyin değil, tüm toplumların ortak vicdanıdır.

Tarihe baktığımızda, hakların ezildiği topraklarda zulmün gölgesi büyür. Özgürlüğün elinden alınan bir insanın yüreği, bir çiçeğin güneşsiz kalması gibidir. Oysa güneş herkes için doğar; özgürlük, her ruhun ihtiyacıdır. İnsan hakları, işte bu güneşin ışıkları gibidir. Eşit ve adil bir yaşamın aydınlığı.

Ama bu ışık her zaman parlak olmayabilir. İnsanlık çoğu zaman hakların ihlal edildiği karanlık dönemlerden geçmiştir. Köleliğin zincirlerinden savaşların yıkıcılığına, ayrımcılığın keskin dikenlerinden ifade özgürlüğünün susturulmasına kadar birçok trajedi yaşanmıştır. Ancak, bu karanlık zamanlar, insan haklarının ne kadar kutsal olduğunu bizlere bir kez daha hatırlatmıştır.

Edebi eserler, insan hakları mücadelesinin en güçlü silahlarından biri olmuştur. Victor Hugo'nun Sefiller romanında Jean Valjean'ın adaletsizliğe karşı duruşu, Martin Luther King'in hayalindeki 'özgürlük rüyası', Nazım Hikmet'in dizelerinde yankılanan eşitlik arzusu... Tüm bu eserler, insan haklarının evrensel bir dilde nasıl yankı bulduğunu gözler önüne serer.

Bugün insan hakları, yalnızca kağıt üzerinde değil, kalbimizin derinliklerinde yer etmelidir. Bir sokakta oynayan çocuğun gülüşü, çalıştığı işte hakkını arayan bir işçinin sesi ya da özgürlüğüne kavuşan bir mahkumun gözyaşları; insan haklarının gerçek yansımasıdır. Haklarımız, insanlığın ortak vicdanıdır.

İnsan hakları, sadece bir talep değil, bir sorumluluktur. Her bir birey, bu hakların korunması ve savunulması için çaba göstermelidir. Çünkü hakların olmadığı bir dünyada, hiçbirimizin tam anlamıyla insan olamayacağı açıktır. Adaletin olduğu yerde sevgi, sevginin olduğu yerde barış filizlenir. Ve barış, insanlık için yazılmış en güzel şiirdir.

Ve bir gün, herkesin eşit olduğu, özgürce yaşayabildiği bir dünya mümkün olacaktır. Çünkü insanlık, er ya da geç vicdanının çağrısını duyacaktır.

ARKADAŞIMIZIN DR. LECTER PORTRESİ ÇİZİMİ

Süleyman Kerem YÜCE 551 12-F

Sonbahar

Oysa ben kalpsizliğin zevk için olduğu bu dünyada seni sevmiştim. Mevsim sonbahardı, elbette her yaprak düşecekti dalından. İşte bu yüzden sen düştüğünde incinme diye tutmak istemişim. Dalından mı bezmiştin, benden mi kaçmıştın? Nedir bu erkenden düşüşünün sebebi Dilruba? Oysa ben onca ağaç arasından seni seçmişim. Her bir noktanla ayırdın diğer tüm yapraklardan. Nedendir birkaç dakika sonra süpürülecek yaprak olma isteğin?

Kalbimde açan tek gülün, bir gül bahçesinin kuytu köşesinde soluşunu izledim. Ne yaptım ben sana? Ne yapamadım? Solduğun gün ölüşümdü Dilruba. Dikildiğin toprağa gömülmek istedim. Yaşıyorsun dediler kahkahayla. Sensiz ölürüm demiştim ya sana. Yalanmış Dilruba. İşte bu, bu beni öldürür.

Sen de gittin Dilruba. Yalnız mısın orada, rüzgâra karşı direniyor musun? Onca yaprak arasında yine seni görsem yine seni tutmaya çalışırım. Şayet ben yapayalnızım. Hayat ise var gücüyle rüzgarı estiriyor. Üşümekteyim ziyadesiyle. Kömür tutmuş sobama birkaç odun attım lakin yaprak atmam. Belki görmeyeli değişmişsindir tanıyamam seni. Seni de yakmak istemem yüreğimi yaktığın gibi. Bir özür borçlusun seni tutmak için koşarken bastığım her yaprağa. Belki aralarında kusursuz yapraklar da vardı ama kime ne? Benim istediğim kusursuz yaprak değil ki kusurlarıyla sevdiğim sendin.

İçim cayır cayır yanmakta ama üşüyorum. Ellerin gerekiyor beni bir nebze ısıtmak için ancak nafile. Ellerin kim bilir hangi ellerde. Sahi, bırakmam dediğin elleri ne uğruna bıraktın?

Korkma intikam için beklemedim bir an bile seni. Belki bir ümit mezarıma düşersin diye ölmeyi bekledim. Ne sen geldin ne de ölüm. Ancak bu fani can vazgeçmekten aciz. Ne olursun geri gel Dilruba. Gelmeyecek olursan da ölümü gönder. Sensiz geçirdiğim her gün ızdırap bu bedene. Kaç bahar geçti üzerinden bir bilsen... Saçlarıma ak düştü. İçimde bir gram eksilmedin. Her sene aynı gün belki yine düşersin diye gittim dikildiğin yere. Giden geri dönmez derlerdi de inanmazdım. Bir ümit gelirsin sandım. Bu sonbahar, son bahardı hoşça kal Dilruba...

Sude KAR 12-D

MEZARİSTAN

*Mezaristan'ı ziyaret ettim
Dar, incecik bir uzanan yol
Yola komşu taştan evler
Çatılarında güller, laleler*

*Hepsinin bilgileri kapılarında
Doğumları, ölümleri, isimleri
Bir de bunları dahi olmayanları
Sahip olduğu gaip haricinde*

*Etrafta ellerini açmış insanlar
Kimi ağlamaklı kimi donuk
İçlerinde hep aynı düşünce
Ecelin sırrını çözmeye çalışan*

*Boydan boya uzanan serviler
Kökleri komşu olmuş yatanlara
Ölüler! Aramızda kalsın hasbihal
Yaşayanlarınız duymasın bizi*

*Şimdi gidiyorum Mezaristan
Bir gün mutlaka döneceğim
Kimsenin kaçamadığı ülke
Elbet biz de vatandaşıyız*

Yusuf Can BERK 12/F 224

KARİYER GÜNÜ

AVUKAT FURKAN YAVUZ

Avukatlık, prestijli bir meslek olarak kariyer gününde öğrencilere ilham verebilecek önemli konudur.

Okulumuzda düzenlenen Kariyer gününde avukatlık mesleği ile ilgili konuşmalar yapıldı. Ayrıca avukatlık ile ilgili kariyer yolları, hukuk fakültesi sonrası hangi alanlarda uzmanlaşılacağı gibi konularda da bilgiler verildi.

Bu etkinlikte deneyimli avukatımız Furkan YAVUZ , kariyerine nasıl başladığını ve karşılaştığı zorluklar hakkında bilgi verdi.

Okulumuzdaki kariyer günü, avukatlık mesleğine ilgi duyan gençler için önemli bir rehberlik fırsatı sundu ve onları bu alanda başarılı olabilmeleri için motive etti.

KARİYER GÜNÜ

DOKTOR HÜSEYİN KAYACI

Doktorluk, prestijli bir meslek olarak kariyer gününde öğrencilere ilham verebilecek önemli konudur.

Okulumuzda düzenlenen Kariyer gününde doktorluk mesleği ile ilgili konuşmalar yapıldı. Ayrıca doktorluk ile ilgili kariyer yolları, tıp fakültesi sonrası hangi alanlarda uzmanlaşılacağı gibi konularda da bilgiler verildi.

Bu etkinlikte deneyimli doktorumuz Hüseyin KAYACI, kariyerine nasıl başladığını ve karşılaştığı zorluklar hakkında bilgi verdi.

Okulumuzdaki kariyer günü, doktorluk mesleğine ilgi duyan gençler için önemli bir rehberlik fırsatı sundu ve onları bu alanda başarılı olabilmeleri için motive etti.

HAYAT

*Hayat kimisi için uzun
Kimisi için kısa bir yoldur
Herkesi adaletli olmaz hayat
Bazen bıktırır, bazen tutunacak bir dal uzatır.*

*Bu yol kimisine çok zordur
Arkasında destekçileri varken rahat gider,
Güvencesi vardır çünkü insanın
Ama zamanla hayat onları da alır.*

*Tek kalır insan, yapayalnız kalır
Önüne bomboş sayfa verilir bazılarının
Bazılarına ise dolu bir sayfa
Kimisi şanslı kimisi bahtsızdır.*

YİĞİT EFE BORA 10-C 819

ARKADAŞIMIZIN ATATÜRK PORTRESİ ÇİZİMİ

YAĞMURLU BİR GÜN

*Yağmurlu bir gün
Hayat ise tıpkı durmuş gibi,
Kalbimin attığını hissetmiyorum,
Bomboş yaşıyorum.*

*Yağmurlu bir gün
Gözlerimdeki canlılık artık belli olmuyor,
Ölmeyi yaşamaya tercih eder miyim, bilmiyorum.
Lakin hayatın bittiğini anlayabiliyorum.*

*Yağmurlu bir gün
Yaprakların uçtuğunu görüyorum,
Yağmur sesini işitebiliyorum,
Ve her günüm böyle durgun geçiyor.*

YİĞİT EFE BORA 10-C 819

ÜYAL EDEBİYAT SOKAĞI

